

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν Σουνίῳ αἱ ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς μικρὸν πῆλινον πίνακα σωζόμενον κατὰ τὰ δύο τρίτα περίπου. Ἐπ' αὐτοῦ εἶνε ἐξωγραφημένη θαυμασιῶς μικρὰ ἀρχαϊκὴ ναὺς κινουμένη διὰ μιᾶς σειρᾶς κωπῶν, αἱ ὅποια εἶνε σχεδιασμένοι χαρακτηριστικώτατα.

Τὸ πλοῖον, ὡς ἐκ τοῦ μακροῦ αὐτοῦ σχήματος, χαρακτηρίζεται ὡς πολεμικόν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἴστανται πολεμισταί, οἵτινες εἶνε ἐξωγραφημένοι καὶ φέροντες ἀσπίδας κατὰ τὴν ἀρχαϊκὴν τροπὴν τοῦ 7ου π. Χ. αἰῶνος. Ἐπὶ τῆς πρῶμης κήτηραι, κατὰ τρόπον μεγαλοπρεπέστατον, ὁ κυβερνήτης αὐτοῦ κρατῶν τὸ μέγα αὐτοῦ πηδάλιον.

Ὅμοιοι μικροὶ πῆλινοι πίνακες ἔχοντες παράστασιν ἀνάγλυπτον ἀνδρὸς μαχημένου πρὸς λέοντα εὐρέθησαν, ὡς καὶ ἄλλοι, ἀλλ' ἀτυχῶς πλείονες ἐξ αὐτῶν εἰς τεμάχια τεθραυσμένοι. Οἱ πίνακες οὗτοι ἔχουσιν ὅπας κατὰ τὰ ἄκρα, καὶ προσηλώνοντο ὡς ἀφιερώματα εἰς μέρος τι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς.

— Νεαὶ ἐν Πειραιεὶ ἀνευρέθησαν ἀρχαιοτῆτες, πᾶσαι ἐπιτύμβια σήματα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Αἱ ἀρχαιοτῆτες αὗται εἶνε:

1) Δύο τεμάχια μακμαρίνης νεκρικῆς ληκύθου, ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τῶν ὁποίων σώζεται τὸ ἄνω μέρος μετὰ τῆς κεφαλῆς ἀνδρὸς πωγωνοφόρου καὶ ραλακροῦ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ *Πολυνοῦτος Ἀγνίπτη*, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου μόνον οἱ γυμνοὶ πόδες ἀνδρὸς ὀρθίου.

2) Κορυφὴ ἐπιτυμβίου στήλης μεθ' ὠραίου καὶ καλῶς διατηρουμένου ἀνθεμίου ἔχοντος καὶ ἔγχνη χρωματισμοῦ. Κάτωθι τοῦ ἀνθεμίου ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ *Ἀριστόμαχος Χαίρεφάνης Ολίβθιος*.

3) Τὸ ἀριστερὸν ἡμισυ ἐπιτυμβίου στήλης μεθ' ὠραίου ἀνθεμίου τῆς θυγατρὸς τοῦ *Εὐθινοκράτους Δίξενκος*. Ἐπὶ ταύτης ὑπάρχει καὶ μικρὸν μέρος ἐπιγραφῆς μετρικῆς καὶ λειψάνον ἀνάγλυφου μετὰ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ σώματος γυναικίως.

4) Τὸ ἀνώτερον μέρος μεγάλης ἐπιτυμβίου στήλης, ἡ ὅποια ἔχει εἰς μὲν τὸ κέντρον τοῦ ἀετωματίου Σιερῆνα ὀρθίαν, κάτωθεν δὲ τούτου κεφαλὴν ὀλίγω μικροτέραν φυσικοῦ μεγέθους γυναικίως, ὑπόλοιπον ὠραίου ἀνάγλυφου. Τὸ ὄνομα τῆς γυναικίως εἶνε *Μενεστράτη*, ἀναγράφεται δὲ παρὰ τὴν κεφαλὴν.

5) Κορυφὴ ἐτέρας μεγάλης ἐπιτυμβίου στήλης, μετὰ κεφαλῆς ἀνδρὸς πωγωνοφόρου. Ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχουσιν αἱ ἐπιγραφαὶ *Θειομνήστη Θεοδόρου Σουνίας γυνὴ καὶ Θεόδωρος Διοδόρου Σουνιεύς*.

Πλὴν τούτων εὐρέθησαν καὶ ἄλλα τεμάχια ἀνάγλυφων μικροτέρας σημασίας. Εἰς ἓν ἐξ αὐτῶν φαίνεται ἡ ἐπιγραφὴ *Ἡοαῖκος*.

— Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς εἰς Χάλια τῆς Χαλκίδος ἤρουνθη ὅλη ἡ ἐπιφάνεια καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ λόφου, ὅστις εἶχε νομισθῆ ὡς ὁ τάφος τοῦ Σαλγανέως, εὐρέθη δὲ ὅτι ὅλοι οἱ λόφοι πρὸς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο εἶνε κατελιγμένοι ὑπὸ οἰκημάτων χρόνων προϊστορικῶν, τὰ δὲ λειψάνα τῆς ἐποχῆς, τὴν ὅποιαν ἀντιπροσωπεύουν τὰ οἰκήματα ταῦτα, φθάνουσι μέχρι βάθους περίπου πέντε μέτρων, ὅπου ἄρχεται ἡ στερεὰ ἐπιφάνεια τοῦ λόφου.

— Κατ' ἔχθεσιν τοῦ ἐφόρου κ. Ἀρβανιτοπούλου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐκ τῶν ἄρτι εὐρεθειῶν πλῶκῶν μέχρι τοῦδε ἐκαθαρίσθησαν 41 στήλαι, αἵτινες ἐποποθετήθησαν εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ Μουσείου Βόλου. Ὑπολείπονται χίλια τεσσαράκοντα στήλαι διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν ὁποίων ἐξήχηθη ἡ ἀναγραφὴ ἐν τῷ προὔπολογισμῷ πιστώσεως δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

— Εἰς τὴν θέσιν Ἀσημόχωμα πλησίον τοῦ Γκερλῆ τῆς Λαρίσης ὁ κατόπιν ἀδείας τοῦ ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς Σειφῆ Πეტρεδῖν ἀνευρεθῆσαν λιθικὸν συνοικισμὸν φθάνοντα εἰς βάθος 17 μέτρων, μὴ ἀδικῶν μέχρι σήμερον.

Ἐντὸς τούτου ἀνευρέθησαν διάφορα ἀρχαῖα ἀντικει-

μενα ἅτινα μετεφέρθησαν εἰς τὸ μουσεῖον Βόλου.

— Εἰς τὰ Φάρσαλα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγορῆς εἰς Δομοκὸν ἀνευρέθη μέγας πύργος ἐποχῆς 400 π. Χ. ἔτους. Ἐντὸς τοῦ πύργου ἀνευρέθησαν διάφορα ἀγγεῖα.

— Ἐν Λαρίσῃ ἀνευρέθησαν δύο ἀρχαῖαι στήλαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρῶτη φέρει ἀνάγλυφον παράστασιν, ἡ δὲ δευτέρα φέρει ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν πέντε στίχων. Ἐπίσης ἐτέρα στήλη εὐρέθη εἰς τὴν ὁμοσίαν ὁδὸν Τυρνάθου, παριστώσα ἀνάγλυφον προσομῆν νεανίου.

— Εἷς τινα ἐν Βόλῳ οἰκίαν ἀνευρέθη πλάξ, ἐν ἣ ὑπάρχει ψήφισμα περὶ τοῦ πολιτεύματος τῶν Μαγνητῶν.

— Ἐν Τύριθι ἐπανελήθησαν αἱ ἀνασκαφαὶ καὶ εὐρέθησαν οἰκοδομήματα καὶ θραυσμένα ἀγγεῖα Μυκηναϊκῆς καὶ Μινωϊκῆς ἐποχῆς, ἐπίσης δὲ καὶ τάφος παιδός. Ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῶν οὐο Ἀνακτόρων τοῦ μεγάρου τῶν Γυναικῶν, εὐρέθη κτήσιμα ὅπως πρωτοφανοῦς Ἑλληνικοῦ σχεδίου, μετὰ Βεσσομόρφων ἀποφύσεων, λιθοκτίστων ἐπὶ τοῦ κυρίως αὐτοῦ τοίχου. Τὸ μέγαρον τοῦτο φέρει ἀκόμη διακρινόμενας σειρας πλίνθων καὶ ἀνήχει, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπαλληλίας τῶν στρωμάτων, εἰς τρίτην Μεσομινωϊκὴν περιόδον.

Ἐπίσης εὐρέθησαν καὶ ὄστρακα Μυκηναϊκῶν ἀγγείων.

— Ἐν Κυθήροις εὐρέθη ἀρχαῖον ἀνάγλυφον εἰς ἓν κτήμα.

— Ἐν Πυργί τῆς Ἀμαλιάδος, ἐνθα ἀνεκαλύθησαν πλείστοι τάφοι προμυκηναϊκῆς ἐποχῆς, θὰ γίνουσι ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Κυπαρίσση.

— Ἐν Ἐρετρείᾳ ἀνεκαλύθη τυχαίως μακμαρίνη στήλη μετ' ἀετωματος φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «Κλειτῶ Μειζική, Μεγαρικῆ».

— Εἰς τὴν θέσιν Διακάτα τοῦ Ἀργοστολίου εὐρέθη στήλαιον, περιέχον δέκα Μυκηναϊκοῦς τάφους κυθητολοδεῖς, ἐντὸς δ' αὐτῶν εὐρέθησαν 20 Μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα.

— Προσεχῶς θὰ ἐνεργηθῶν ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Καστριώτου εἰς Ἀνάβυστον τοῦ δήμου Θωακίων, ἐνθα εἶχε ἐνεργήσῃ καὶ χέρισι τοιαύτας, εἶχον δὲ ἀνακαλυφθῆ πολλοὶ τάφοι γεωμετρικῶν χρόνων καὶ τινες τοῦ Εἰου καὶ ΣΤ' αἰῶνος.

— Δαπάναις τοῦ Ὀλλανδοῦ ἀρχαιολόγου κ. Γκέκοπ ἐγένοντο νεαὶ ἀνασκαφαὶ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Κεραλληνίας, διὰ το πολυβούλλητον ζήτημα τῆς πατρίδος τοῦ Ὀδυσσεῦς. Ὁ Γκέκοπ φρονεῖ ὅτι αὕτη εἶνε ἡ Κεραλληνία. Εὐρέθησαν ἤδη μέχρι τοῦδε αἱ ἐξῆς νεαὶ ἀρχαιοτῆτες:

Τάφοι λελαζευμένοι ἐπὶ βράχων, ἐντὸς δ' αὐτῶν 2 ψαλλίδες σιδηραὶ καὶ σκυφὸς πῆλιнос.

Ἐτερος τάφος φέρων ἀρχαῖα ἀνάγλυφα, παριστῶντα σκηνὰς τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.

Ἐν ἐξ αὐτῶν ἀναπαριστᾷ θαυμασιῶς τὴν σφαγὴν τῆς Πολυξένης, ἕτερον τὴν μονομαχίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς Τρωάδος Πάριδος μετὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Σπάρτης Μενελάου, ἀκριβῶς ὅπως τὴν περιγράφει ὁ Ὅμηρος εἰς τὴν ποιητικὴν συγγραφὴν του. Ἐτερον ἀναπαριστᾷ τὸν Ἀχιλλεῖα καθήμενον γυμνὸν ἐπὶ σαροκάγου καὶ ἄλλο τοῦς Βασιλεῖς Ἀγαμέμνονα, Διομήδη καὶ τὸν πολυύμνητον Ὀδυσσεῖα ὀρμῶντας πρὸς μάχην.

Ἐπίσης εὐρέθη ἀνάγλυφον παρουσιάζον τὴν Ἀφροδίτην μετρημεισμένην εἰς γράϊαν καὶ τὴν θεᾶν Ἀθηναῖν καθήμενην παρὰ τὸν τοξότην Πάνδαρον.

Τα εὐρήματα ταῦτα—κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Φιλαδελφέως—ἀνάγονται εἰς τὸν Β' καὶ Γ' π. Χ. αἰῶνα, εἶνε δὲ μεγάλης ἀξίας, λόγω τῶν Ὀμηρικῶν αὐτῶν παραστάσεων.

Πλὴν τούτων εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἀνασκαφέντων τάφων ἀνευρέθησαν δύο πλαγῆδες τύπου Ταναῆρας, παριστῶσαι γυναικείας πεπλοφόρους μορφάς, ἀρίστης τέχνης, καλῶς διατηρουμένας.

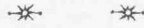
Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ συνεχισθῶσι καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν «Κρήνη», ὅπου ὑπάρχουσι κολοσσαῖα Ἡέλασ-

γικά τείχη.

Επίσης εις τὴν θέσιν «Ἀγίας Παρασκευάδας», ὑπάρχουσι διάφορα εἰσέτιπα ὀγκολίθων ἐς κογγυλίτου λίθου, πιθανῶς δὲ ἐκεῖτο ἐκεῖ ἀρχαία Ἀκρόπολις.

Εἰς τὴν θέσιν Κεραμίαις ἀνευρέθησαν κτίριον, κἀμινος κεραμευτική, ἀγγεῖα καλῆς τέχνης, θακτύλιοι, κοσμήματα, τρία νομισματὰ καὶ κράνος Ἀθηναίων τῶν καλῶν χρόνων.

— Εἰς τὸ Δεραλὴ τῆς Λαρίσης εὐρέθη βάζρον ἐνεπιγραφῶν ἀρχαίου ἀγάλματος.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Τὸ ἐγκόλπιον τῶν νέων». — Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ «Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ὠφελίμων βιβλίων» παρῆγει εἰς ὠραίαν μετὰφρασιν ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητοῦ *F. Augusto Benedetti*, τίτλοφορομένου «Πρὸς τὸν σκοπὸν».

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. *Benedetti*, γραφὸν μὲ τὴν στοργὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ φιλοσόφου, εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ἔργων τὰ ὅποια ἀκούσιν ἰσχυρὰν ἐυεργετικὴν καὶ ἀναπλαστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν χαρακτῆρων, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν νέων. Δύναται δὲ τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Συλλόγου νὰ θεωρηθῆ ἁληθῶς πολύτιμον ἐγκόλπιον ἐξ ἴσου διὰ τοὺς διδάσκαλους καὶ τοὺς μαθητάς.

Ὁ κ. *Benedetti* εἶνε συγγραφεὺς εἰκοσάδος ἄλλων φιλολογικῶν καὶ εἰδικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες πᾶσαι ἐτυχον εὐφημοτάτης κρίσεως καὶ εὐρυτάτης διαδόσεως.

Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Ἀρχαίων συγγραφέων Γ. Φέξη ἐξεδόθησαν κατὰ μετὰφρασιν τοῦ κ. *M. Αἰγέου*, αἱ «**Ἰκετίδες**». Βασιζόνται ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς παραδόσεως καὶ ἐξυμνοῦν τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ φιλόξενον τῶν Ἑλλήνων. Αἱ Δαναΐδες ἐξ Αἰγύπτου φεύγουσαι τὸν διὰ βίος γάμον φιλοξενούνται καὶ προστατεύονται ὑπὸ τῶν Ἀργείων, λυτρῶνται δὲ ἀπὸ τολημθείσης ἀρπαγῆς. Ὑπέροχος, καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δὲ θαυμαστός, εἶνε ὁ λυρισμὸς τοῦ ἔργου.

Ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ἔργα τοῦ Μολιέρου, κωμῳδία διακρινομένη διὰ τὴν χάριν, τοὺς ἐν αὐτῇ ὑπαινιγμούς, τὴν πλοκὴν καὶ τὴν κομψότητα εἶναι τὰ «**Ἐρωτικά Πείσματα**». Μολονότι ἐκ τῶν πρωϊμοτέρων ἔργων τοῦ μεγάλου κωμικοῦ, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ὑπόδειγμα συνθέσεως κωμῳδίας καὶ σκηρικῆς οικονομίας, ὡς ἑξακτηρήσει τούτο ὑπὸ τῆς συγχρόνου κριτικῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συνεχῆς παραστάσεώς του ἐν Παρισίοις. Τὰ «Ἐρωτικά πείσματα» μεταφρασθέντα εἰς μέτρον ἀνάλογον τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Λογοτεχν. Βιβλιοθήκην Φέξης.

Πνευματισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς. — Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φόρου» καὶ τοῦ «Πανταίνου» Ἀλεξάνδρειας κ. *Γρηγόριος Παπαμιχαήλ* ἔδημοσιευσεν βιβλίον εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρον. Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται τὰ διάφορα εἶδη τῶν περιεγοτάτων πνευματιστικῶν πειραμάτων, ἡ ἱστορία τοῦ Πνευματισμοῦ, ἡ ἐρμηνεία τῶν φαινομένων του καὶ ἡ φιλοσοφία του. Τὸ σύστημα τοῦ Πνευματισμοῦ μετὰ ταῦτα ἀναλύεται, μετὰ δὲ τὴν φιλοσοφικὴν του ἐξέτασιν ἀντιπαραβάλλεται πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ῥιζίζεται ποῖα εἶνε ἡ θέσις τοῦ Πνευματισμοῦ ἀπέναντι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 172, εἶνε τὸ πρῶτον Ἑλληνιστὶ δημοσιευόμενον συστηματικὸν περὶ Πνευματισμοῦ δημοσίευμα, πληρέστατα διαφωτίζον τὸν ἀναγνώστην ἐπὶ τῶν πνευματιστικῶν ζητημάτων καὶ ἀποτελοῦν τερπνὸν καὶ διδακτικὸν ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσα φιλομαθῆ.

Ὁ ἐν Κ)πόλει διακεκριμένος ἰατρός κ. *A. Καμπούρογλου* ἐξέδωκεν εἰς τέσσαρα τεύχη μελέτας του γλωσσολογικάς, κριτικάς καὶ κοινωνικάς. Ἐπιτίθεται κατὰ τῶν μαλλιαρῶν, οὓς ἐλέγχει διὰ λογικῶν επιχειρημάτων. Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἔχει ἡ ἐπικρισις τοῦ «Θριάμβου» τοῦ κ. Ροδοκανάκη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀντιθριάμβος». Ἡ κριτικὴ τοῦ κ. Καμπούρογλου διακρίνεται διὰ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὴν χάριν. Ὁ ἐπικριτής καταγγέλει τὸν συγγραφέα εἰς τοὺς ποιητάς ὅπως τὸν ἀποκηρύξουν καὶ εἰς τὴν εἰσαγγελίαν ὅπως τὸν καταδιώξῃ.

Συνεργίζων ὁ κ. Φέξης ἐν τῇ Λογοτεχνικῇ Βιβλιοθήκῃ του τὴν ἐκδοσὴν ὀλοκλήρου τῆς σειρᾶς τῶν ἔργων τοῦ ἀειμνήστου Παπαδιαμάντη, ἐξέδωκε καὶ τέταστον τόμον τῶν διηγημάτων του, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡ Μαγισσοδὸς**». Περιλαμβάνονται εἴκοσι διηγήματα μικρότερα τῶν προσεκδοθέντων, χαρακτηριστικὰ πάντοτε τῆς ἰδιοφυΐας τοῦ μεγάλου Ἑλλήνου διηγηματογράφου.

L'effort Militaire de la Grèce. Ὁ κ. J. Lenne Γάλλος τὴν καταγωγὴν ἀλλ' Ἑλλήν τὰ αἰσθήματα ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Nouvelle Revue» καὶ ἤδη εἰς τεύχος μελέτην περὶ τῆς στρατιωτικῆς διοργανώσεως τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς.

Ἐπετηοὶς τοῦ ἐν Σμύρῃν Ἑλληνογερμανικοῦ Λυκείου Κ. Γιαννίκη. Περιέχει διατριβάς φιλολογικάς καὶ ἐπιστημονικάς καθηγητῶν ὡς καὶ τελειοφοίτων τῆς σχολῆς.

Νέον ὀγκώδη φάκελλον μελλοντικῶν δημοσιευμάτων μὲ ἀπέστειλεν ὁ φίλος ποιητῆς κ. Μαρωνίτη. Τὸ «**Μονοπλόκον τοῦ Πάπα**», πολιτικὸν μυθιστόρημα εἰς ἐλευθέρους Γαλλικοὺς στίχους, ἐκ 350 ρ.β. σελίδων. Ὁ ἀναγνώστης δὲν ἐννοεῖ σχεδὸν τίποτε. Ἄλλο ἔργον «**Ἡ μάχη τῆς Τριπολιτιδος**» ψαλλομένη ἀπὸ τὸν ἴδιον Μαρωνίτη. Ἄλλο φυλλάδιον: «**Πολυμύωμεν τὴν Σελίην!**» Διάφορα δὲ μανιφέστα ἀποτελοῦ τὴν ὀπισθοφυλακὴν τοῦ φουτουρισμοῦ. Μανιφέστον δραματικῶν συγγραφέων ὀπαδῶν τοῦ Μελλοντισμοῦ, ὁμοίως τῶν μουσικῶν, μανιφέστον τεχνικὸν τῆς Μελλοντικῆς φιλολογίας, τῆς Μελλοντικῆς γυναικός, λόγος μελλοντικὸς πρὸς τοὺς Βενετούς κ.λ.π.

Ἀθνασίου Μπούτουρα, σχολάστου ἐν Ἀθήναις. Τὰ «**Νεοελληνικά κύρια ὀνόματα**» ἱστορικῶς καὶ γλωσσικῶς ἐρμηνευόμενα. Σελ. 220. Ἐργασία σοβαρωτάτη καὶ ἐλέγχουσα βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν. Ἐρευνᾷ ὁ συγγραφεὺς ὀνόματα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλλ. παραδόσεως, ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, ἐκ τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας ἑλληνικῆς παραδόσεως, γεωγραφικά ὀνόματα, ὀνόματα ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀντιλήψεως τοῦ λαοῦ, ὀνόματα ἀήλου προελεύσεως. Ἐπίσης δημοσιεύεται κατάλογος μετ' ἐρμηνείας πᾶν ἐκ τῶν καταλήξεων τῶν ὀνομάτων σηματοποιῶν τῶν παραλλαγῶν, δικαιολογεῖ δὲ ἐν τέλει τοὺς περὶ τὴν ὀρθογραφίαν νεωτερισμοὺς του.

Εἶνε ἡ ἐργασία αὕτη πολύτιμος συμβολὴ εἰς τὸ ὕλικὸν τῆς Νεοελληνικῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς συνάξεως τοῦ Νεοελληνικοῦ Λεξικοῦ, στηριζομένη εἰς τὴν πλουσιωτάτην ἱστορικὴν παράδοσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ὁ κ. Μπούτουρας ἐκδίδει προσεγῶς καὶ δύο ἄλλας πραγματείας, δι' ὧν ὑποβοηθεῖται καὶ ὑποδεικνύεται ἡ περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλλ. γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐρευνα.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤ ΑΙ

Ἐξόχως καλλιτεχνικὸς καὶ με ὕλην ἐκλεκτὴν ἐτοιμάζεται ὁ ἐφετινὸς 16ος τόμος τῆς «**Ποικίλης Στοᾶς**» τῶν κ. κ. *I. Ἀρσένη* καὶ *M. Ραφαήλοβιτς*. Ἡ «Ποικίλη Στοὰ» θὰ ἐκδοθῆ τὸν Δεκέμβριον καὶ θὰ ἀποτελεῖται ἐκ 500 σελίδων, θὰ εἶνε δὲ πλουσιῶς εἰκονογραφημένη.